

iti- ne- raris

17 tres mirades des del tèxtil

KIMA GUITART

SILVIA JAPKIN

DOLORS PUIGDEMONT

iti-
ne-
raris
17 tres mirades des del tèxtil

KIMA GUITART
SILVIA JAPKIN
DOLORS PUIGDEMONT

Pròleg de Pilar Parcerisas

Catàleg editat en motiu de l'exposició

Itineraris'17

Espai Zero, Centre de Documentació i Museu Tèxtil

21 de setembre a 29 d'octubre de 2017

Coordinació

Sílvia Carbonell Basté

Textos

© dels autors

Pilar Parcerisas, Kima Guitart, Silvia Japkin

i Dolors Puigdemont

Crèdits fotogràfics

© Carme Masià (Kima Guitart)

© Quico Ortega/CDMT (Silvia Japkin i CV)

© Ricard Díez (Dolors Puigdemont)

Estructura "Plouen pregàries", Jose Menchero

Disseny gràfic i maquetació

Txeni Gil, projectes gràfics i editorials

Impressió

Singular

Itinerari

5

Pilar Parcerisas
Emocions de l'“aura” d'un temps passat

8

KIMA GUITART

16

SILVIA JAPKIN

24

DOLORS PUIGDEMONT

32

Curriculum Vitæ

35

Traducción al castellano

iti-
ne-
raris

I 17 tres mirades des del tèxtil

Emocions de l'“aura” d'un temps passat

Pilar Parcerisas

LA CREACIÓ CONTEMPORÀNIA, guiada per l'esperit de llibertat que ha acompanyat les disciplines artístiques del segle XX, ha deixat camp obert a que l'art de la tapisseria es transformés en art tèxtil, que es decantés amb major o menor intensitat vers els codis de la pintura, l'escultura o la instal·lació interdisciplinària.

En l'art de teixir s'aferma la voluntat de transformar la matèria en art i això li confereix un caràcter simbòlic originari que fa proclamar a l'arquitecte Gottfried Semper que una garlanda és el primer exemple d'objecte tèxtil, mentre que “el nus és el símbol tècnic més antic, al mateix temps que és l'expressió de les primeres idees cosmogòniques que s'han fet a la humanitat”.¹ D'aquest pensament se'n deriva que el fet de teixir és un dels mètodes que permet accedir a l'assemblatge, al modelatge i també a l'edificació i l'arquitectura.

Kima Guitart, Silvia Japkin i Dolors Puigdemont han seguit itineraris molt diferents en la seva trajectòria, però coincideixen en l'ús de les matèries tèxtils, en l'aprofundiment en el tèxtil com a camp per explorar i fer aflorar les emocions, però també com a empremta cultural de diverses civilitzacions de la humanitat.

En aquesta proposta que ajunta els itineraris diversos de tres artistes del tèxtil, versos lliures de propostes individuals potents des d'un punt de vista de gènere, hi ha en comú el tractament d'un fet de memòria, que se submergeix en el que és biogràfic o en el que és cultural.

Kima Guitart presenta *Plouen pregàries*, una obra tridimensional de caràcter simbòlic, inspirada en les banderes de pregàries budistes, i un conjunt de sedes pintades, *Mapes de seda*, originals del llibre del mateix títol que s'acompanya amb poemes de Susanna Rafart. Com la pluja, les tires d'organça de seda natural blanca cauen lliurement per moure's

1 RYKWERT, Joseph, “Au commencement étaient la guirlande et le noeud”, *Arquitectures Bis*, novembre de 1975.

vaporosament i mostrar pinzellades d'aigües de colors, signes daurats que escampen records, pregàries, emocions i esperit de festa des de la blancor ritual dels vestits de núvia que fan memòria de la mare, modista famosa pels vestits de casament. Els mapes de seda son petites pintures *all over*, miniatures amb vocació d'espai immens, projectat a l'infinit. Com els llibres miniats medievals, aquests mapes escampen símbols, creus, cercles sobre un camp espiritual d'una abstracció profunda, gairebé mística, propera a l'espiritualitat d'un Rothko. L'ús del pa d'or confirma el caràcter sagrat que l'artista vol donar a aquestes cartografies de la intimitat.

Silvia Japkin, argentina d'origen i resident a Barcelona des dels anys vuitanta, abandonà l'estampat i el disseny de teixits per cercar uns altres valors creatius en l'ús de la matèria tèxtil. Ella transporta a la nostra cultura europea i mediterrània un ús primitiu i cultural dels inques de l'Amèrica Llatina. Primerament treballa teixits amb influència precolombina, tal com s'havia produït en una zona del seu país, però trobà en els "quipus" inques els nusos que utilitzaven com a sistema comptable a falta d'escriptura, fets amb filat de llama o alpaca que es trenaven i s'acolorien. D'una corda principal sense nusos pengen altres cordes de diversos colors i mides i cada grup de nusos constitueix una informació numèrica. Silvia Japkin pren del barret fet amb pita de palmera la base per a la irradiació d'aquestes cordes nuades de colors, tot creant un maridatge entre la fibra natural i la tenyida i nuada, i mostrant-se al costat de la intuïció de Semper que al principi eren la garlanda i el nus.

Dolors Puigdemont ha treballat durant anys el dibuix de les formes toroides com a geometries tridimensionals en les seves classes de dibuix. Aquesta experiència li ha permès crear instal·lacions amb aquestes formes enteses com a camp electromagnètic o com a energia de l'univers que es comunica amb el cos físic i que el retroalimenta. Així, sorgeixen entorns a l'espai com *Penjar d'un fil* (2014), al Tinglado 2 de Tarragona.

Ara presenta una única instal·lació: *Llit de gel*, fruit del retorn a un lloc recordat de la infantesa, la casa de l'avi a la Vall d'en Bas. Un llit d'aigua, un núvol de gel, les cortines hivernals, el degoteig del sostre que es glaça en caramells sobre el llit. Filigranes de glaç, teixits de gel d'una gotera inoportuna sobre el lloc de repòs. I els arbres que l'envolten i que tapaven la muntanya ara amb trossos de soca que el rodegen. No hi falta l'ús del daurat, metàfora dels arbres vistos com a tresors. És la il·lustració d'un record que esdevé somni, d'un paisatge durant molts anys absent de la seva memòria i del seu quadern.

Per a Walter Benjamin la infància suposa un temps "auràtic" i, a vegades, amb una sola imatge o en una sola paraula d'aquell temps viscut que se'ns aparegui quan som adults hi caben tots els records de la infantesa. En aquests tres itineraris s'hi concentren bona part de les emocions de l'aura d'un temps passat que es manifesta en tota la seva puresa.

Kima Guitart

L'art no representa el visible
sinó l'invisible que hi ha en el visible

Paul Klee

Plouen pregàries

És la meua interpretació de les banderes de pregàries budistes.

M'agrada l'idea que les peticions de Pau, Compassió, Perdó o Amor, per mitjà del vent, es transformin en benediccions.

Potser són les úniques pregàries que en comptes de demanar, donen.

I això és el que he intentat transmetre amb aquesta peça que està formada per 39 tires de 20 cm d'ample i diverses llargades.

MAPES de seda*

Cartografies de la intimitat, com diu en el catàleg d'aquesta exposició la Pilar Parcerisas.

He pintat les PREGÀRIES i els MAPES, com si medités, una meditació activa, plenament present, deixant les portes obertes a la improvisació i bussejant entre els records i les emocions.

Ha estat un mirar cap dins i un intent de reflectir el que he trobat utilitzant les eines que conec i que fa temps que m'acompanyen, la seda, els pinzells i els colors.

Mapes per orientar-se entre oceans de tempesta i mars en calma.

Kima Guitart

* Títol del llibre de la col·lecció Diàlegs. Pagès editors
Amb poemes de Susanna Rafart i sedes de Kima Guitart

PLOUEN PREGÀRIES

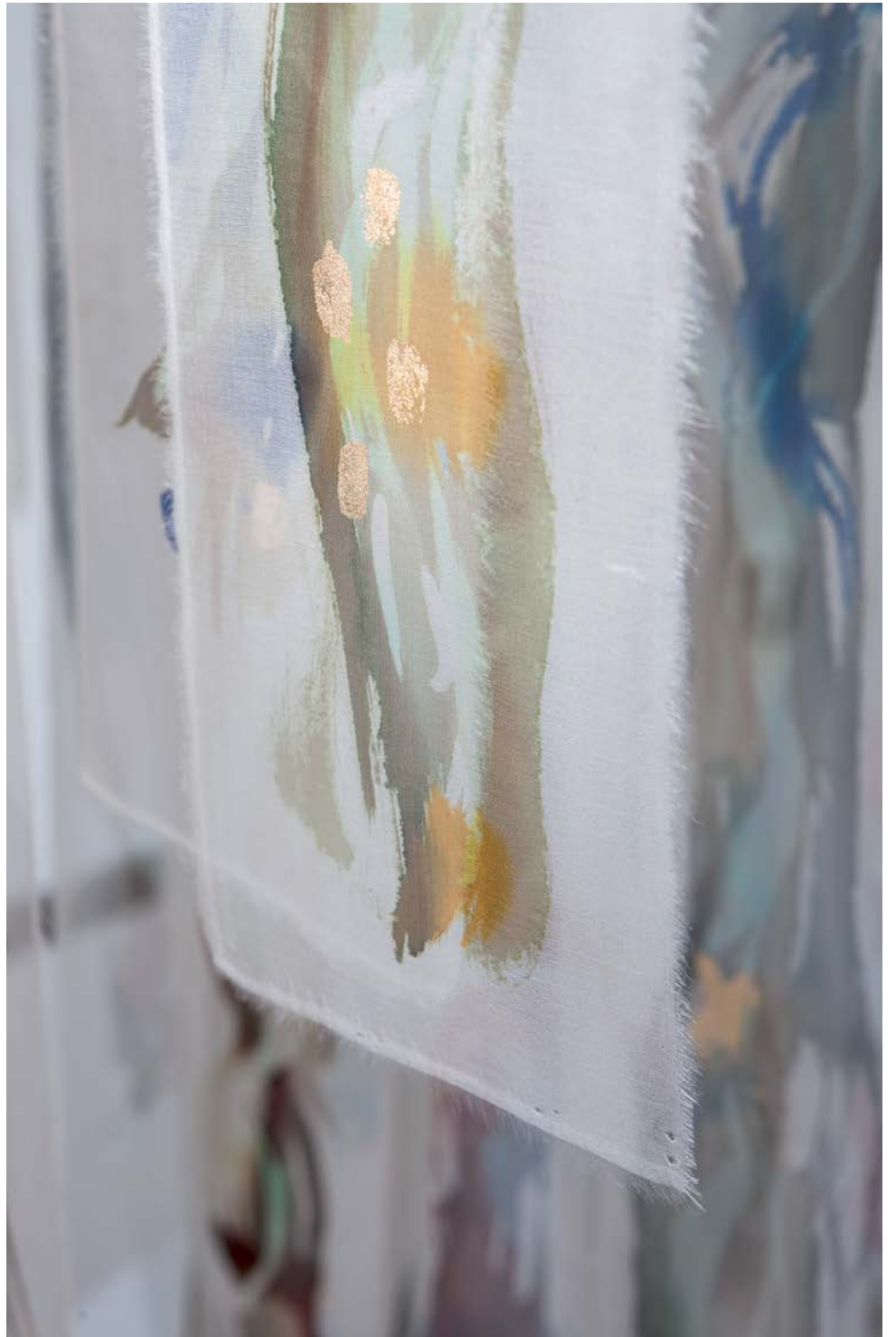
150 x 150 x 260 cm.
2017. Pintura sobre organça
de seda natural amb anilines
i pa d'or. Estructura d'acer
i alumini.

PLOUEN PREGÀRIES

(Details).

MAPES de seda

14 x 15 cm.

2016. Tussor de seda natural, anilines
i pa d'or. Del llibre *MAPES de Seda*.

Poemes de Susanna Rafart. Pagès Editors

Silvia Japkin

La meua fascinació pels quipus/khipus va sorgir d'una exposició que vaig visitar fa quinze anys en el Museu d'Art Precolombí de Xile. Per a aquesta mostra, s'han convertit en el referent que he decidit explorar.

Lluny de plantejar-se com una teoria o des d'una precisió científica, els qüestionaments s'han anat transformant en una exploració intuïtiva de les preguntes fonamentals: què representen realment aquests nusos? A més d'un sistema de comptabilitat, també un sistema d'escriptura?

El dubte davant les incertes respostes existents m'han portat a intentar experimentar una aproximació estètica, sinó amb les mateixes claus de significants o signes, si, en part amb materials i textures similars, amb nusos, que tanquen més que revelen una informació.

El nus és una clau informativa, en els quipus, no complia la mateixa funció que el nus que ve a assegurar amb un arnès la vida d'un escalador, o la tensió d'una vela d'una embarcació.

Segons la meua visió, el nus és una tipologia, un senyal que es realitza en diferents distàncies un de l'altre, creant lectures i ritmes i coneixements que encara avui romanen en el misteri.

En aquesta exposició, em proposo itinerar entre els extrems de la representació tèxtil des de la morfologia de la fibra i el nus que romanen parcialment ocults, passant per les dues dimensions d'unes estores simbòliques que no representen únicament el treball de les dues mans d'un teixidor, sinó el producte d'una naturalesa perfecta i fins a l'extrem de l'embolcall tridimensional que el teixidor i fins i tot la moda, ens marquen.

Silvia Japkin Szulc

“COLMENA INCA”

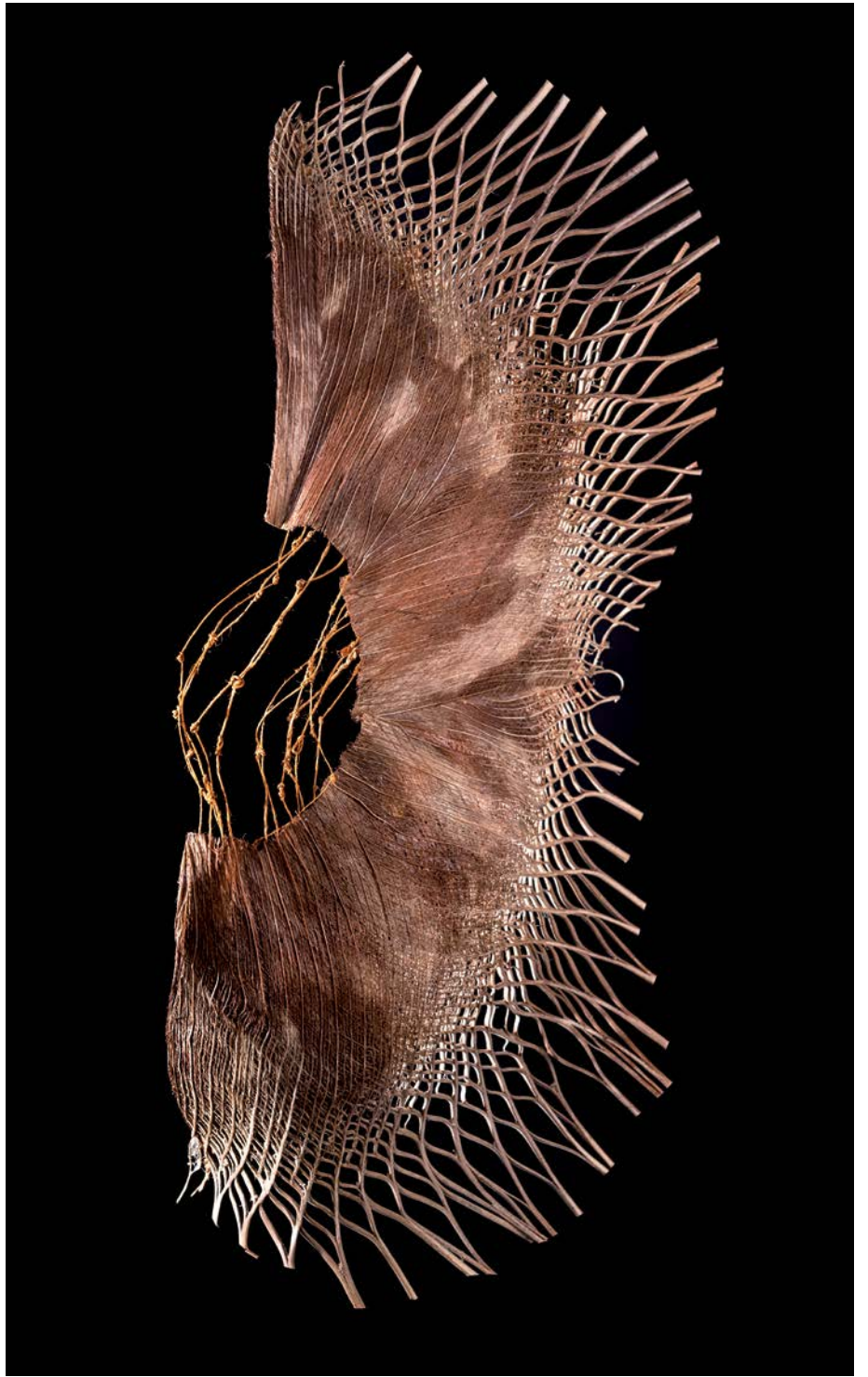
2017. Fibra de palmera
i de cânem.

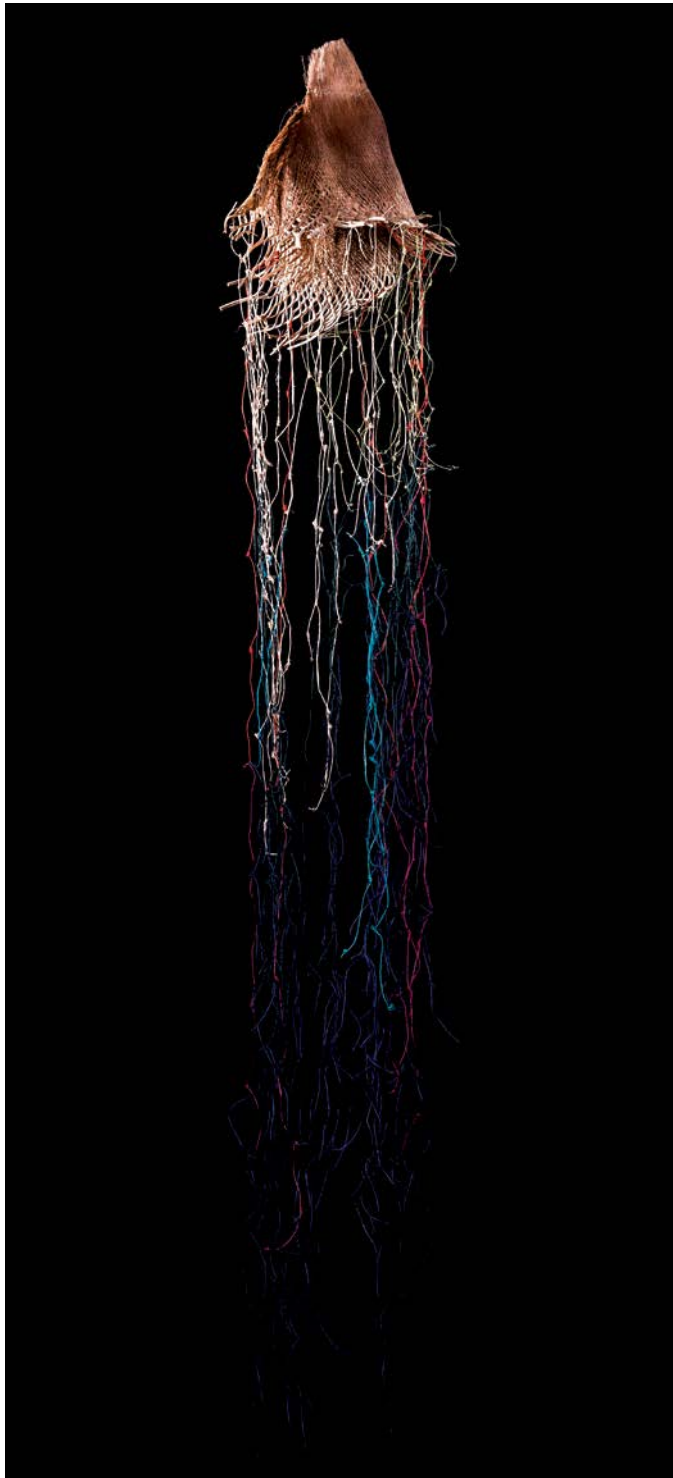

“EL NIDO DEL CÓNDOR”

2017. Fibra de palmera
i de cânem.

“MANANTIAL”

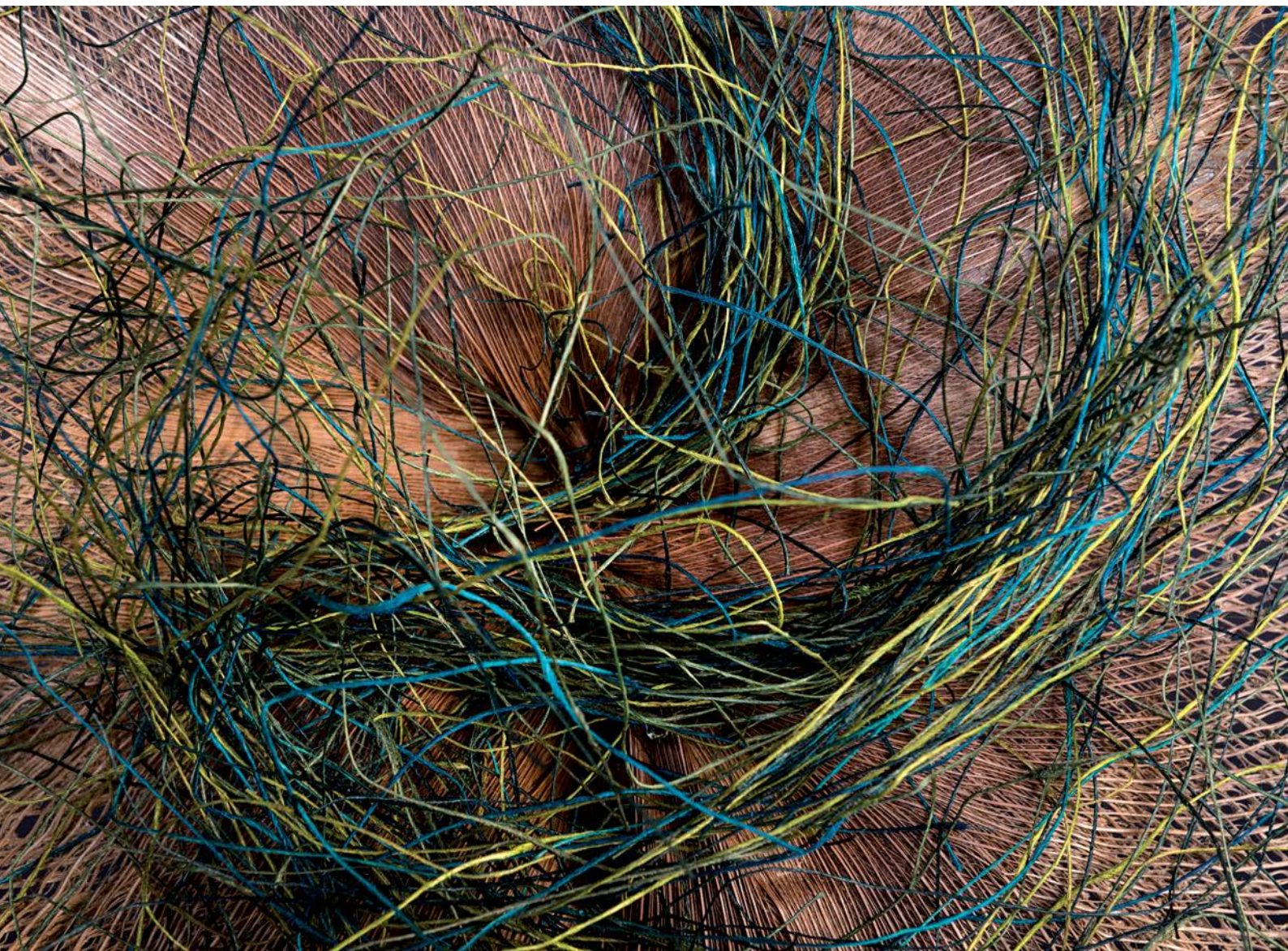
2017. Fibra de palmera
i de cànem.

“CONCEPTO SOLAR”

2017. Fibra de palmera
i de cànem.

“MEMORIA DEL SOL”

2017. Fibra de palmera
i de cànem.

Dolors Puigdemont

I tot era...

al meu record, en la meva fantasia,

un llit d'aigua,

un mar de fils,

un núvol de gel,

un foc de fred.

LLIT DE GEL

Del retorn i del record

Ara, en el meu retorn... dos homes tallaven els arbres del meu camí. A la seva ombra jo de petita collia margarides. Ara recollia trossets d'arbre i me'ls enduia a casa, amb la nostàlgia del record d'uns anys quan ells creixien allà, sobre la terra real del meu absent paisatge.

Ara en el meu retorn... a l'hora de les passejades, ells m'hi mancaran. Havien estat les cortines hivernals de les meves instal·lacions de roba de lli treballada, per uns dits ara adolorits.

Corpresa porto cap a casa els tascons d'arbre per donar-los una existència adequada, daurats com àngels, empararan de tot mal el llit de gel d'onades blanques.

Els arbres i l'aigua, sempre presents a la Vall d'en Bas. La pluja, la neu, el glaç, la gebrada. El Fluvià es desbordava i amagava tots els camps, fins a la porta de casa.

A l'hivern els caramells feien bonic en el voladís de la casa. L'any 1956, el pes de la neu va moure les teules i a la cambra, sobre el guix del sostre, anava creixent la gotera i creixien els caramells sobre el llit. Quin record en el retorn a casa.

Dolç i amarg el retorn al lloc on el somni ha estat pres, tota una vida de treball i amor a la bellesa, atrapada en vivències de mirada.

Refeta la casa, prepararé una estança amb calefacció per radiadors.

I miraré, miraré i miraré la meva mirada.

Amb fils de lli i pintura daurada enfilaré les "Interconnexions", sobre paper de la farga de Banyoles. Ara amb peces d'anys de muntatges, en faré de més grans, i viuré somiada.

Dolors Puigdemont

LLIT DE GEL

160 x 180 cm

2016. Fils, vidre i restes de poda.

BOSC DE FILS

300 cm d'alçada x 80 cm Ø.
1998-2007. Teles de lli i cotó treballades.

TEXTURA D'ARBRES

200 x 400 cm.
2017. Mostra de les teles
manipulades pel "Bosc
de fils" inspirades
en les escorces d'arbre.

Kima Guitart

Esparraguera, Barcelona
<http://kimaguitart.com>

Pinto sobre seda. Utilitzo les tradicionals tècniques xines i japoneses, buscant però sempre una veu pròpia que em permeti experimentar amb les enormes possibilitats que te la seda com a suport pictòric.

Des de 1972 he exposat sedes murals i indumentària a galeries d'art d'Europa, Estats Units, Japó, Índia i Llatinoamèrica.

Algunes exposicions individuals

2015 > Kobe Fashion Museum, Japó.
2014 > Museo Nacional de Artes Decorativas, Madrid. 2011 > Galeria Àmbit Barcelona. 1996 > Broughton House Gallery, Cambridge, Regne Unit. 1994 > Fundació "la Caixa", itinerant per Lleida, Tarragona, Girona i Granollers. Galeria Eude, Barcelona i Obiko Gallery, San Francisco, EUA. 1991 > Takashimaya, Tokyo, Japó. 1988 > Galeria Columela, Madrid.

Algunes exposicions col·lectives

2014 > "FADEXPO", Museu del Disseny, Barcelona. 2013 > "Mig segle d'Indústria i Moda", Palau Robert, Barcelona. 2012 > Itinerant Instituto Cervantes a Delhi, Índia i Fez, Tànger, Tetuan,

Casablanca, Marroc. 2010 > "Singular.es" Institut National des Métiers d'Art (Institut Nacional Francès dels Oficis Artesans), París. "Suave-4" San José, Costa Rica. 2007 > Galeria L'Impronta, Roma. 1994 > CCCB, Fons d'Art diari Avui, Barcelona. 1987 > "Odisea Mediterrània", Bloomingdale's, Nova York, Dallas, Boston. EUA. 1978 > Museo Maside, A Coruña i Museu d'Art Contemporani d'Eivissa. 1973 > "Becaris Castellblanch", Palau de la Música, Barcelona.

Algunes desfilades

2015 > Kodai-ji Buddhist Temple, Kyoto, Japó. 2014 > Museu Nacional de Artes Decorativas, Madrid. 2013 > OKb, Cadaqués. 2012 > Gratacós Barcelona. 2011 > Galeria Àmbit, Barcelona. 1995 > Obiko, San Francisco, EUA. 1990 > Louiseine International. Tokio, Japó. 1988 i 1989 > Cibeles, Madrid. 1985 > Gaudí, Barcelona. 1984 > Durchbruch Berlin.

En aquesta exposició al Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa presento "Plouen Pregàries" una obra tridimensional inspirada en les banderes de pregàries budistes, i els originals del llibre MAPES de seda realitzat amb la poeta Susanna Rafart.

Enllaços web

[Youtube Kima Guitart](#)

[Vimeo Kima Guitart](#)

Silvia Japkin

Argentina-Espanya
www.silviajapkin.com

Llicenciada en Disseny tèxtil, Escola Superior de Tecnologia i Disseny Tèxtil Shenkar, Israel.

Curs de tècniques antigues de Fotografia y
Curs general de Fotografia IDEP.

Exposicions

2017 > Exposició col·lectiva: “El papel de la reinterpretación”. Galeria Barbié. Barcelona. Exposició col·lectiva: “El llibre en femení” Centre Cívic Urgell i Pere Pruna. Barcelona.

2016 > Exposició: Planeta Barcelona. Galeria Barcelona Visions. Exposició col·lectiva: “El llibre en femení” Centre Cívic Sagrada Família. Barcelona.

2015 > Exposició individual: “Seed of Space” /Retrats: Amigos de la red/ Silvia Japkin. Espai30 La Sagrera. Barcelona.

2014 > Exposició col·lectiva: Container_Art. “Revelaciones” Sevilla. **2013** > Exposició col·lectiva: Centro Sefarad Israel. Madrid. Exposició col·lectiva: Barcelona European Art. Gallery Brocken, Tokyo. Japó.

2012 > Exposició individual: Centro de Arte Moderno, (CAM) Madrid. Exposició col·lectiva: “Pòquer de Dames”. La Galería. Barcelona.

2011 > Exposició col·lectiva. “Un

siglo de mujeres” Galeria Setba, Barcelona. Exposició col·lectiva: “ARTS LIBRIS 2011” Galeria Setba en _RTS S_NT_ MÒNIC_.

2010 > Representant d'Espanya a la Triennial d'Art Tèxtil Contemporani, Łódź, Polònia. Exposició col·lectiva: Galeria A34, Barcelona. Exposició col·lectiva: Tri Fold Special Choice Williamsburg Art & Historical Center NY. **2009** > Exposició individual. “Libros Libres” Instituto Cervantes. Tel Aviv. Israel. **2008** > Exposició individual. Biblioteca Bonnemaison. Barcelona. Exposició col·lectiva. Galería Esposta. Verona. Itàlia. **2007** > Exposició individual. Museo Municipal de Bellas Artes, Tandil. Argentina. Exposició col·lectiva “El Aleph” MXEspai. Barcelona. **1997** > Exposició individual “Odiseda” Museu Tèxtil i d'Indumentària, Barcelona. **1990** > Exposició individual. Obra tèxtil. “Sobre seda” CDMT, Terrassa. **1985** > Exposició col·lectiva i finalista del Premio Nacional Aranjuez del Tapiz.

Articles i publicacions

Ha publicat articles a Datatèxtil 10, 11, 14 i 36, del Centre de Documentació i Museu Tèxtil, Terrassa.

Imatges d'obres “Seed of Space” en el llibre *TEXTILES*, Thames & Hudson, London.

Enllaços web

https://www.youtube.com/watch?v=JNNbwo0_OiU

Dolors Puigdemont

Amer, Girona
www.dolorspuigdemont.es

Dolors Puigdemont, viu entre La Vall d'en Bas i Sant Feliu de Llobregat. És llicenciada en pintura per la Facultat de Belles arts de Barcelona el 1974. Des de l'any 1998 treballa elements tèxtils en moltes de les seves obres. Destaquem només les exposicions on presenta obra de lli manipulada.

Exposicions individuals

2014 > "Penjar d'un fil". Tinglado 2, Tarragona. 2010 > "Arbre d'aigua". Instal·lació a la 10a Exposició de Flors. Les Bernardes. Salt (Girona). 2009 > "Vida d'aigua". Palau Falguera. Sant Feliu de Llobregat (Barcelona). 2006 > "Mar Blanca". Museu d'Art Modern de Tarragona. 2001 > "Vestit per Laura". Instal·lació a New-Art 2001. Barcelona. 2000 > "Bosc de fils". Jardins del Museu. Museu d'Art. Girona. "Estances IV. Quatre estances i un vestit per l'ànima". Museu Tèxtil i d'indumentària. Barcelona. 1999 > "Arbor Intrat". Galeria Eude. Barcelona. 1998 > "Bany de Color". Instal·lació a New-Art 98. Barcelona.

Exposicions col·lectives

2007 > "Rising messenger". Museu Tèxtil de Terrasa i Barcelona. 12 Trienal de Łódź. Polònia. 2002 > Le Salon du Printemps. Galeria Eude. Montréal. Canadà. 2001 > La ciutat il·luminada. Instal·lació: "Arbre de llum". Estació d'atobusos. Museu de Valls. Tarragona. "lanua arboris". Kunstköln 2001. Galeria Eude. Colònia. Alemanya. 2000 > "lanua Arboris". Arco 2000. Galeria Eude. Madrid. "Papierbalkon". Kunstmarkt 2000. Galeria Eude. Dresden. Alemanya.

Vídeos

2007 > "Caladís". Galeria Eude. Loop Barcelona.

Fotomuntatges

2010 > "Paisatges extranyats". Universitat de Barcelona. Barcelona.

Enllaços web

[www.youtube.com/user/dpuigdemont/
videos](http://www.youtube.com/user/dpuigdemont/videos)

<http://dolorspuigdemont.blogspot.com.es>

www.facebook.com/dolors.puigdemont

Emociones del “aura” de un tiempo pasado

Pilar Parcerisas

La creación contemporánea, guiada por el espíritu de libertad que ha acompañado las disciplinas artísticas del siglo xx, ha dejado campo abierto a que el arte de la tapicería se transformara en arte textil, que se decantara con mayor o menor intensidad hacia los códigos de la pintura, la escultura o la instalación interdisciplinaria.

En el arte de tejer afianza la voluntad de transformar la materia en arte y esto le confiere un carácter simbólico originario que hace proclamar al arquitecto Gottfried Semper que una guirnalda es el primer ejemplo de objeto textil, mientras que “el nudo es el símbolo técnico más antiguo, al tiempo que es la expresión de las primeras ideas cosmogónicas que se han hecho a la humanidad”¹. De este pensamiento se deriva que el hecho de tejer es uno de los métodos que permite acceder a el ensamblaje, el modelado y también en la edificación y la arquitectura.

Kima Guitart, Silvia Japkin y Dolors Puigdemont han seguido itinerarios muy diferentes en su trayectoria, pero coinciden en el uso de las materias textiles, en la profundización en el textil como campo para explorar y hacer aflorar las

emociones, pero también como huella cultural de diversas civilizaciones de la humanidad.

En esta propuesta que junta los itinerarios diversos de tres artistas del textil, versos libres de propuestas individuales potentes desde un punto de vista de género, hay en común el tratamiento de un hecho de memoria, que se sumerge en lo que es biográfico o en lo cultural.

Kima Guitart presenta *Llueven Plegarias*, una obra tridimensional de carácter simbólico, inspirada en las banderas de plegarias budistas, y un conjunto de sedas pintadas, *Mapas de seda*, originales del libro del mismo título que se acompaña con poemas de Susanna Rafart. Como la lluvia, las tiras de organza de seda natural blanca caen libremente para moverse vaporosamente y mostrar pinceladas de aguas de colores, signos dorados que esparcen recuerdos, plegarias, emociones y espíritu de fiesta desde la blancura ritual de los vestidos de novia que hacen memoria de la madre, modista famosa por los trajes de boda. Los mapas de seda son pequeñas pinturas *all over*, miniaturas con vocación de espacio inmenso, proyectado al infinito. Como los libros miniados medievales, estos mapas esparcen símbolos, cruces, círculos sobre un campo espiritual de una abstracción profunda, casi mística, cercana a la espiritualidad de un Rothko. El uso del pan de oro confirma el carácter sagrado que el artista quiere dar a estas cartografías de la intimidad. Silvia Japkin, argentina de origen y residente en Barcelona desde los años ochenta, abandonó el estampado y el diseño de tejidos para buscar otros valores creativos en el uso de la materia

¹ RYKWERT, Joseph, “Au commencement étaient la guirlande et le noeud”, *Arquitectures Bis*, noviembre de 1975.

textil. Ella transporta a nuestra cultura europea y mediterránea un uso primitivo y cultural de los incas de América Latina. Primeramente, trabaja tejidos con influencia precolombina, tal como se había producido en una zona de su país, pero encontró en los “quipus” incas los nudos que utilizaban como sistema contable a falta de escritura. hechos con hilado de llama o alpaca que se trenzaban y coloreaban. De una cuerda principal sin nudos cuelgan otras cuerdas de varios colores y tamaños y cada grupo de nudos constituye una información numérica. Silvia Japkin toma del sombrero hecho con pita de palmera la base para la irradiación de estas cuerdas anudadas de colores, creando un maridaje entre la fibra natural y la teñida y anudada, y mostrándose junto a la intuición de Semper que al principio eran la guirnalda y el nudo.

Dolores Puigdemont ha trabajado durante años el dibujo de las formas toroides como geometrías tridimensionales en sus clases de dibujo. Esta experiencia le ha permitido crear instalaciones con estas formas entendidas como campo electromagnético o como energía del universo que se comunica con el cuerpo físico y que le retroalimenta. Así, surgen ambientes al espacio como *Penjar d'un fil* (2014), en el Tinglado 2 de Tarragona.

Ahora presenta una única instalación: *Llit de gel*, fruto del regreso a un lugar acordado de la infancia, la casa del abuelo en la Vall d'en Bas. Una cama de agua, una nube de hielo, las cortinas invernales, un goteo del techo que se hiela en carámbanos sobre la cama. Filigranas de hielo, tejidos de hielo de una gotera inoportuna sobre el lugar de

reposo. Y los árboles que lo rodean y que tapaban la montaña ahora con trozos de cepa que lo rodean. No falta el uso del dorado, metáfora de los árboles vistos como tesoros. Es la ilustración de un recuerdo que se convierte sueño, de un paisaje durante muchos años ausente de su memoria y de su cuaderno.

Para Walter Benjamin la infancia supone un tiempo “aurático” y, a veces, con una sola imagen o en una sola palabra de aquel tiempo vivido que se nos aparece cuando somos adultos caben todos los recuerdos de la infancia. En estos tres itinerarios se concentran buena parte de las emociones del aura de un tiempo pasado que se manifiesta en toda su pureza.

Kima Guitart

El arte no representa lo visible sino lo Invisible que hay en lo visible.

Paul Klee

Llueven Plegarias

Es mi interpretación de las banderas de plegarias budistas.

Me gusta la idea de que las peticiones de Paz, Compasión, Perdón, o Amor, por medio del viento, se transformen en bendiciones.

Quizás son las únicas plegarias que en vez de pedir, dan.

Y esto es lo que he intentado transmitir con esta pieza que está formada por 39 tiras de 20 cm de ancho y varias longitudes.

MAPAS de seda*

Cartografías de la intimidad, como dice en el catálogo de esta exposición Pilar Parcerisas.

He pintado las PLEGARIAS y los MAPAS, como si meditara, una meditación activa, plenamente presente, dejando las puertas abiertas a la improvisación y buceando entre los recuerdos y las emociones.

Ha sido un mirar hacia dentro y un intento de reflejar lo que he encontrado utilizando las herramientas que conozco y que hace tiempo que me acompañan, la seda, los pinceles y los colores.

Mapas para orientarse entre océanos de tormenta y mares en calma.

Obras

Llueven Plegarias (pp. 14-17).

150 x 150 x 260 cm.

2017. Pintura sobre organza de seda natural con anilinas y pan de oro. Estructura de acero y aluminio.

Mapes de seda (pp. 18-19). 14 x 15 cm.

2016. Tusor de seda natural, anilinas y pan de oro. Del libro *Mapes de Seda. Poemes de Susanna Rafart*. Pagès Editors.

Currículum Vitæ

Pinto sobre seda. Utilizo las tradicionales técnicas chinas y japonesas, buscando, pero siempre una voz propia que me permita experimentar con las enormes posibilidades que tiene la seda como soporte pictórico

Desde 1972 he expuesto sedas murales e indumentaria en galerías de arte de Europa, Estados Unidos, Japón, India y Latinoamérica.

Algunas exposiciones individuales:

2015 > Kobe Fashion Museum, Japón.

2014 > Museo Nacional de Artes Decorativas, Madrid. **2011** > Galería Àmbit, Barcelona. **1996** > Broughton House Gallery, Cambridge, Uk. **1994** > Fundación "la Caixa", itinerante por Lleida, Tarragona, Girona y Granollers. Galería Eude, Barcelona y Obiko Gallery, San Francisco, EEUU. **1991** > Takashimaya, Tokio. **1988** > Galería Columela, Madrid.

Algunas exposiciones colectivas:

2014 > "FADEXPO", Museo del Diseño, Barcelona. **2013** > "Medio siglo de Industria y Moda", Palau Robert, Barcelona. **2012** > Itinerante Instituto Cervantes en Delhi, India, Fez, Tánger, Tetuán, Casablanca, Marruecos. **2010** > "Singular.es".

Institut National des Métiers d'Art (Instituto Nacional Francés de los Oficios Artesanos), París. "Suave-4" San José, Costa Rica. **2007** > Galería L'Impronta, Roma. **1994** > CCCB, Fondo de Arte diario Avui, Barcelona. **1987** > "Odisea Mediterránea", Bloomingdale's, Nueva York, Dallas, Boston. EEUU. **1978** > Museo Maside, A Coruña y Museo de Arte Contemporáneo de Ibiza. **1973** > "Becarios Castellblanch", Palau de la Música, Barcelona.

Algunos desfiles:

2015 > Kodai-ji Buddhist Temple, Kioto, Japón. **2014** > Museo Nacional de Artes Decorativas, Madrid. **2013** > OKB, Cadaqués. **2012** > Gratacòs Barcelona. **2011** > Galería Àmbit, Barcelona. **1995** > Obiko, San Francisco, EEUU. **1990** > Louiseine International. Tokio, Japón. **1988 y 1989** > Cibeles, Madrid. **1985** > Gaudí, Barcelona. **1984** > Durchbruch Berlin.

En esta exposición en el Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa presento "Llueven Plegarias" una obra tridimensional inspirada con las banderas de oraciones budistas, y los originales del libro MAPAS de seda realizado con la poeta Susanna Rafart.

Enlaces web

Youtube Kima Guitart

Vimeo Kima Guitart

<http://kimaguitart.com>

Silvia Japkin

Mi fascinación por los quipus/khipus surgió de una exposición que visité hace 15 años en el Museo de Arte Precolombino de Chile.

Para ésta muestra se convirtieron en el referente que he decidido explorar

Lejos de plantearse como una teoría o desde una precisión científica, los cuestionamientos se han ido transformando en una exploración intuitiva de las preguntas fundamentales: ¿qué representan realmente estos nudos? Además de un sistema de contabilidad, ¿también un sistema de escritura?

La duda ante las inciertas respuestas existentes me han llevado a intentar experimentar una aproximación estética, sino con las mismas claves de significantes o signos, si, en parte con materiales y texturas similares, con nudos, que encierran más que revelan una información.

El nudo es una clave informativa, en los quipus, no cumplía la misma función que el nudo que viene a asegurar con un arnés la vida de un escalador, o la tensión de una vela de una embarcación.

Según mi visión, el nudo es una tipología, una señal que se realiza en diferentes distancias uno del otro, creando lecturas y ritmos y conocimientos que aún hoy permanecen en el misterio.

En ésta exposición, me propongo itinerar entre los extremos de la representación textil desde la morfología de la fibra y el nudo que permanecen parcialmente ocultos, pasando por las dos dimensiones de unas esteras simbólicas que no representan únicamente el trabajo de las dos manos de un tejedor, sino el producto de una naturaleza perfecta y has-

ta el extremo del envolvente tridimensional que el tejedor e incluso la moda, nos marcan.

Obras

Colmena Inca (pp. 22-23). 2017.
Fibra de palmera y de cáñamo.

El nido del cóndor (p. 24). 2017.
Fibra de palmera y de cáñamo.

Manantial (p. 25). 2017.
Fibra de palmera y de cáñamo.

Concepto solar (p. 26). 2017.
Fibra de palmera y de cáñamo.

Memoria del sol (p. 27). 2017.
Fibra de palmera y de cáñamo.

Currículum Vitæ

2017 > Exposición colectiva: “El papel de la reinterpretación”. Galería Barbié. Barcelona. Exposición colectiva: “El llibre en femeni” Centre Cívic Urgell y Pere Pruna. Barcelona. **2016** > Exposición: “Planeta Barcelona”. Galería Barcelona Visions. Exposición colectiva: “El llibre en femeni” Centre Cívic Sagrada Família. Barcelona. **2015** > Exposición individual: “Seed of Space”/Retratos: Amigos de la red/ Silvia Japkin. Espai30 La Sagrera. Barcelona. **2014** > Exposición colectiva: Container_Art. “Revelaciones” Sevilla. **2013** > Exposición colectiva: Centro Sefarad Israel. Madrid. Exposición colectiva. Barcelona European Art. Gallery Brocken, Tokyo. Japón. **2012** > Exposición individual: Centro de Arte Moderno, (CAM) Madrid. Exposición colectiva: “Pòquer de Dames”. La Galería. Barcelona. **2011** > Exposición colectiva: “Un siglo de mujeres” Galería Setba, Barcelona. Exposición colectiva: “ARTS LIBRIS 2011” Galería Setba en _RTS S_NT_ MÒNIC_. **2010** > Representante de España en la Triennial de Arte Textil Contemporáneo, Łódź, Polonia. Exposición colectiva: Ga-

lería A34, Barcelona. Exposición colectiva: Tri Fold Special Choice Williamsburg Art & Historical Center NY. **2009** > Exposición individual. “Libros Libres” Instituto Cervantes. Tel Aviv. Israel. **2008** > Exposición individual. Biblioteca Bonne-maison. Barcelona. Exposición colectiva. Galería Esposta. Verona. Italia. **2007** > Exposición individual. Museo Municipal de Bellas Artes, Tandil. Argentina. Exposición colectiva “El Aleph” MXEspai. Barcelona. **1997** > Exposición individual “Odiseda” Museo Textil y de Indumentaria, Barcelona. **1990** > Exposición individual. Obra textil. “Sobre seda” CDMT, Terrassa. **1985** > Exposición colectiva y finalista en el Premio Nacional Aranjuez del Tapiz.

Artículos y publicaciones

Ha publicado artículos en Datatextil 10, 11, 14 y 36, Centre de Documentació i Museu Tèxtil, Terrassa.

Imágenes de obras “Seed of Space” en el libro *TEXTILES* Editorial Thames & Hudson, London.

Enlaces web

https://www.youtube.com/watch?v=JNNbwo0_OiU

www.silviajapkin.com

Dolors Puigdemont

Y todo estaba...
en mi recuerdo, en mi fantasía,
una cama de agua,
un mar de hilos,
una nube de hielo,
un fuego de frío.

Lecho de Hielo

Del regreso y del recuerdo

Ahora, a mi regreso... dos hombres corrían los árboles de mi camino. Bajo su sombra yo de pequeña recogía margaritas. Ahora recojo trocitos de árbol y me los llevo a casa, con la nostalgia del recuerdo de unos años en los que ellos crecían sobre la tierra de mi ausente paisaje.

Ahora, a mi regreso... a la hora del paseo, notaré su ausencia. Habían sido las cortinas invernales de mis instalaciones de tela de lino trabajada, por unos dedos ahora doloridos.

Con el pecho encogido llevo a casa las cuñas de árbol para darles una existencia adecuada, doradas como ángeles, ampararan de todo mal el lecho de hielo de olas blancas.

Los árboles y el agua, siempre presentes en la Vall d'en Bas. La lluvia, la nieve, el hielo, la escarcha. El Fluvià se desbordaba y cubría todos los campos, hasta la puerta de casa.

En invierno los carámbanos lucían en el voladizo de la casa. En 1956, el peso de la nieve movió las tejas, y en el cuarto, sobre el yeso del techo, iba creciendo la gotera y bajaban los carámbanos sobre la cama. Qué recuerdo en el regreso a casa. Dulce y amargo el retorno al lugar donde

los sueños quedaron presos, toda una vida de trabajo y amor a la belleza, atrapada en vivencias de mirada.

Reformada la casa, prepararé una estancia con calefacción con radiadores.

Y miraré, miraré y miraré mi mirada.

Con hilos de lino y pintura dorada enhebraré las "Interconexiones", sobre papel de la Farga de Banyoles. Ahora con piezas de años de montajes, haré instalaciones mayores, y viviré soñada.

Obras

Lecho de hielo (pp. 34-35).

160 x 180 cm. 2016. Hilos, vidrio y restos de poda.

Bosque de hilos (pp. 30-31).

300 cm de altura x 80 cm Ø. 1998-2007. Telas de lino y algodón trabajadas.

Texturas de árboles (pp. 32-33).

200 x 400 cm. 2017. Muestra de las telas manipuladas para el "Bosque de hilos" inspiradas en las cortezas de árbol.

Currículum Vitæ

Dolors Puigdemont, vive entre La Vall de Bas y Sant Feliu de Llobregat.

Es licenciada en pintura por la Facultad de Bellas Artes de Barcelona en 1974.

Desde el año 1998 trabaja elementos textiles en muchas de sus obras. Destacamos sólo las exposiciones donde presenta obra de lino manipulada.

Exposiciones individuales

2014 > "Penjar d'un fil". Tinglado 2, Tarragona. **2010** > "Arbre d'aigua". Instalación en la 10a Exposició de Flors. Les Bernardes. Salt (Girona). **2009** > "Vida d'aigua". Palau Falguera. Sant Feliu de Llobregat (Barcelona). **2006** > "Mar Blanca". Museu d'Art Modern de Tarragona. **2001** > "Ves-

tit per Laura". Instalación en New-Art 2001. Barcelona. **2000** > "Bosc de fils". Jardines del Museu. Museu d'Art. Girona. "Estances IV". Quatre estances i un vestit per l'ànima". Museu Tèxtil i d'Indumentària. Barcelona. **1999** > "Arbor Intrat". Galeria Eude. Barcelona. **1998** > "Bany de Color". Instalación en New-Art 98. Barcelona.

Exposiciones colectivas

2007 > "Rising messenger". Museu Tèxtil de Terrasa y Barcelona. 12 Trienal de Łódź. Polonia. **2002** > Le Salon du Printemps. Galeria Eude. Montréal. Canadá. **2001** > La ciutat il·luminada. Instalación: "Arbre de llum". Estación de autobuses. Museu de Valls. Tarragona. "lanua arboris". Kunstkoln 2001. Galeria Eude. Colonia. Alemania. **2000** > "lanua Arboris". Arco 2000. Galeria Eude. Madrid. "Papierbalkon". Kunstmarkt 2000. Galeria Eude. Dresden. Alemania.

Videos

2007 > "Caladís". Galeria Eude. Loop Barcelona.

Fotomontajes

2010 > "Paisatges extranyats". Universitat de Barcelona. Barcelona.

Enlaces web

www.youtube.com/user/dpuigdemont/videos

<http://dolorspuigdemont.blogspot.com.es>

www.facebook.com/dolors.puigdemont

www.dolorspuigdemont.es

Circuit
de Museus
Tèxtils
i de Moda
a Catalunya